

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Cb/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200188
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2022:6221200188.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v spore žalobcu: M. M., D.. XX.XX.XXXX, N. D. XXXX/XX, XXX XX S. G., zast.: SUCHÝ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, proti žalovaným: 1/ AGROPLANT, spol. s.r.o., „v likvidácii“, IČO: 36 024 686, so sídlom Malá ulička 286/12, 900 65 Záhorská Ves, 2/ Limas s.r.o., IČO: 48 294 454, so sídlom Obchodná ul. 1667, 963 01 Krupina, zast. advokátska kancelária UHAL' s.r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, o určenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca voči žalovaným domáhal určenia, že kúpna zmluva, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-2115/2020, uzatvorená medzi žalovaným 1/, zast. likvidátorom Ing. Ladislav Kokavec, J. Vargu 16, 984 01 Lučenec (ďalej aj „Likvidátor“) , ako predávajúcim, a žalovaným 2/ ako kupujúcim, predmetom ktorej je predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pre katastrálne územie S.L. G. ako parcela registra „Y.“ č. XXX/X trvalý trávnatý porast o výmere X XXX m², parcela registra „Y.“ č. XXX/XX trvalý trávnatý porast o výmere XX m², parcela registra „Y.“ č. XXX/XX trvalý trávnatý porast o výmere XX m², parcela registra „Y.“ č. XXX/X záhrada o výmere XXX m², parcela registra „Y.“ č. XXX/X záhrada o výmere X m², parcela registra „Y.“ č. XXX/X záhrada o výmere XXX m² a parcela registra „Y.“ č. XXX/X záhrada o výmere XX m² (ďalej aj „Predmetné nehnuteľnosti“), je neplatná, ako ja náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že obchodná spoločnosť AGROPLANT, spol. s r. o. bola dňa 01.10.2003 vymazaná z Obchodného registra. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 2.12.2019, č. k. 33Exre/556/2018-67, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.1.2020, súd nariadil dodatočnú likvidáciu majetku spoločnosti AGROPLANT, spol. s r. o a vymenoval Likvidátora. V rámci dodatočnej likvidácie žalovaného 1/ Likvidátor pristúpil k speňaženiu majetku spoločnosti formou ponukového konania. Podmienky ponukového konania boli záujemcovi o kúpu nehnuteľností zasielané listom alebo do rúk záujemcu na proti podpis. Žalobcovi boli podmienky ponukového konania odovzdané dňa 15.12.2020 (ďalej aj ako „podmienky ponukového konania“ alebo „ponukové konanie“). Podmienky ponukového konania podľa informácii žalobcu neboli zverejnené vo verejne dostupnom informačnom systéme napr. neboli zverejnené v Obchodnom vestníku. Predmetom speňaženia formou ponukového konania v rámci dodatočnej likvidácie žalovaného 1/ boli Predmetné nehnuteľnosti. Žalobca sa zúčastnil ponukového konania a v ponukovom konaní nebol úspešný. Úspešným záujemcom v ponukovom konaní bol žalovaný 2/, čo vyplýva z výpisu z LV č. XXXX, pre k. ú. Veľký Krtíš, z ktorého je zrejmé, že Predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-2115/2020 (ďalej aj „Sporná zmluva“). Žalobca bol toho názoru, že ponukové konanie

bolo netransparentné, nekompetentné, pri vyhodnotení ponúk záujemcov doručených do ponukového konania bol prítomný zrejme iba Likvidátor. Účasť žalobcovi na vyhodnotení ponúk Likvidátor nepovolil a nedovolil mu ani nazrieť do spisu Likvidátora. Uvedené konanie likvidátora preto vyvoláva u žalobcu dôvodné pochybnosti o tom, či Likvidátor dodržal zákonom stanovenú podmienku konania s odbornou starostlivosťou. Ďalej uviedol, že určenie neplatnosti spornej zmluvy môže mať na žalobcu priaznivý dopad, a preto má žalobca na tomto určení naliehavý právny záujem. Prípadný záver o neplatnosti spornej zmluvy môže ovplyvniť právne postavenie žalobcu v tom smere, že môže byť eventuálne úspešný v ďalšom ponukovom konaní, ktoré by žalovaný 1/ musel uskutočniť, ak by konajúci súd žalobe žalobcu vyhovel. Vyššie uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 02.10.2016, sp. zn. 31 Cdo/4001/2013. Rozhodnutie sa síce týka podmienok obchodnej verejnej súťaže, avšak podľa názoru žalobcu sa ponukové konanie svojou podstatou podobá obchodnej verejnej súťaži a preto závery plynúce z tohto rozhodnutia je možné použiť aj na prejednávajúcu vec. V Rozsudku zo dňa 02.10.2016 sp. zn. 31 Cdo/4001/2013 Najvyšší súd ČR uviedol, že: „Veľký senát se proto příklání k závěrům formulovaným v rozsudcích sp. zn. 2 Odon 8/1996, sp. zn. 23 Cdo 787/2007 a sp. zn. 28 Cdo 1308/2010, jakož i v R 9/2001, a uzavírá, že účastník obchodní veřejné soutěže svědčí aktivní věcná legitimace v řízení o určení neplatnosti smlouvy, uzavřené v rámci obchodní veřejné soutěže mezi vyhlášovatelem soutěže a jiným účastníkem (navrhovatelem). Je-li neúspěšný účastník obchodní veřejné soutěže, jehož návrh vyhlášovatel neakceptoval, aktivně věcně legitimován k podání žaloby o určení neplatnosti smlouvy uzavřené mezi vyhlášovatelem a jiným účastníkem soutěže (navrhovatelem), a nemá-li k dispozici jiný právní prostředek, jehož prostřednictvím by mohl účinněji hájit svá (uzavřenou smlouvou dotčená) práva, má zásadně i naléhavý právní zájem na takovém určení.“

2. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe na č.l. 36 spisu uviedol, že žalobca nepoukázal na porušenie konkrétnych ustanovení zákona, na základe ktorých sa domáha určenia neplatnosti spornej zmluvy. Žalobca v rámci ponukového konania ponúkol viac ako dvojnásobne nižšiu sumu ako žalovaný 2/ a navyše prepredložil čestné prehlásenia o tom, že voči žalovanému 1/ nemá žiadne záväzky, čo bola jedna z podmienok prihlášky do ponukového konania. Likvidátor prijal v ponukovom konaní za predmetné nehnuteľnosti najvyššiu ponuku, ktorú ponúkol žalovaný 2/ v sume 35.000 Eur a preto konal v súlade s účelom likvidácie, ktorým je čo najefektívnejšie, hospodárne a časovo nenáročne speňaženie majetku spoločnosti. Aj keď žalobca poukazuje na údajné opomenutie povinnosti konania s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti, takáto žalobca vo svojej žalobe len uviedol, ale žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalobca nepoukazuje na žiadne priame porušenie právneho predpisu. Likvidátor konal s odbornou starostlivosťou, keď za nehnuteľnosti, ktoré bol povinný v likvidácii odplatne previesť, získal najvyššiu cenu, ktorú vedel z predložených ponúk dosiahnuť. Zároveň žalobca v podanej žalobe nepreukázal naliehavý právny záujem na neplatnosti Spornej zmluvy. V súvislosti so žalobcom citovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR uviedol, že slovenské súdy nie sú viazané rozhodnutiami súdov cudzích štátov. Ak by aj súd zobral do úvahy uvedené rozhodnutie, je žalovaný 2/ toho názoru, žalobca nespĺňa jednu z podmienok, ktorú vo svojom rozhodnutí uvádza Najvyšší súd Českej republiky a pre ktorú je možné určiť žalobcov naliehavý právny záujem, a to podmienku, že návrh nebol vyhlasovateľom akceptovaný. Likvidátor totiž aj napriek skutočnosti, že žalobca nepredložil všetky potrebné dokumenty k ponuke, a to chýbajúce čestné vyhlásenie, žalobcovu ponuku akceptoval ako riadnu ponuku, ktorú však vyhodnotil ako neúspešnú z dôvodu ponúknutia viac ako dvojnásobne nižšie sumy za predmetné nehnuteľnosti ako bola ponuka žalovaného 2/. Je teda zrejmé, že tak či onak by v ponukovom konaní nebol žalobca úspešný, a preto takáto žaloba nemôže nič zmeniť na jeho postavení a úspechu v ponukovom konaní. Dokonca, ak by aj bolo vyhodnotenie ponúk vykonané v prítomnosti verejnosti, či účastníkov ponukového konania, alebo by bolo umožnené žalobcovi nahliadnuť do spisu, na jeho postavení ako neúspešného účastníka ponukového konania by sa nič nezmenilo, keďže okrem toho žalobca netvrdí žiadne porušenie zákonnej povinnosti, ktorá by spôsobovala neplatnosť kúpnej zmluvy. Nie je dôvod vyhovieť účelovo podanej žalobe len preto, že žalobca bol ako účastník ponukového konania neúspešný. Úspech v ponukovom konaní nie je účastníkom zo zákona nárokovateľný a to najmä za stavu, keď je zrejmé, že iná ponuka bola pre vyhlasovateľa ponukového konania výhodnejšia a bola preto úspešná. Vzhľadom k uvedenému žalovaný 2/ navrhol podanú žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' nahradit' žalovanému 2/ trovy konania.

3. Likvidátor žalovaného 1/ vo vyjadrení k žalobe na č.l. 108 a nasl. spisu v prvom rade uviedol, že spoločnosť AGROPLANT, spol. s r. o. bola dňa 1. 10. 2003 vymazaná z Obchodného registra, a teda jej právna subjektivita zanikla spoločne s jej výmazom z Obchodného registra. Výpis z Obchodného registra do konania ako dôkaz predložil sám žalobca ako prílohu k žalobe. Súdom nariadená dodatočná likvidácia

majetku spoločnosti neobnovuje právnu subjektivitu tejto spoločnosti, jej účelom je len vyporiadanie dodatočne objaveného majetku. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 138/2010, z ktorého vyplýva, že zmyslom dodatočnej likvidácie má byť naplnenie účelu likvidácie v prípade opomenutia časti majetku zrušenej spoločnosti v likvidácii alebo dodatočného objavenia majetku zaniknutej spoločnosti. Zákonodarca však nezamýšľal spojiť s nariadením likvidácie právny účinok spočívajúci v obnovení právnej subjektivity už neexistujúcej spoločnosti. Vzhľadom na uvedené likvidátor navrhol, aby súd konanie voči žalovanému 1/ zastavil. V prípade, že by súd konanie voči žalovanému 1/ nezastavil, Likvidátor uviedol, že žalobca, ako sám uviedol vo svojej žalobe, bol informovaný o tom, že v ponukovom konaní nebol úspešný, čo doložil aj listom s názvom „Informácia záujemcu o výsledku ponukového konania“ zo dňa 30. 12. 2020. V tomto liste Likvidátor žalobcu informoval o tom, že v ponukovom konaní ponúkol nižšiu sumu ako víťazný záujemca, teda žalovaný 2/, a preto bola jeho ponuka na odkúpenie pozemkov vyhodnotená ako neúspešná. Zároveň žalobcu informoval o tom, že medzi listiny ponukového konania nedoložil čestné prehlásenie, že nemá voči žalovanému 1/ od 7. 1. 2020 do 23. 12. 2020 žiadne záväzky, ktoré prehlásenie sa vyžadovalo podľa bodu 7 ponukového konania. Likvidátor je toho názoru, že žalobca nedoložil toto čestné vyhlásenie nie z dôvodu, že túto podmienku ponukového konania opomenul, ale z dôvodu toho, že voči spoločnosti mal určité záväzky. Už len tá skutočnosť, že ho likvidátor upozornil na to, že spoločnosť MOMO-CARS VK, s.r.o., v ktorej je žalobca jediným spoločníkom a konateľom, na Predmetných pozemkoch žalovaného 1/ bez súhlasu vlastníka a bez nájomnej zmluvy od 7. 12. 2020 do 30. 12. 2020 podniká, nasvedčuje tomu, že na pozemkoch žalovaného 1/ sa minimálne v tomto období bezdôvodne obohacoval a vzhľadom k tomu, že žalobca Likvidátorovi do dnešného dňa neodoslal podpísanú nájomnú zmluvu, ktorú mu Likvidátor pripravil a odoslal, ani nemal záujem tento stav riešiť, naďalej užíva Predmetné nehnuteľnosti bez právneho titulu. Žalobcovi Likvidátor osobne odovzdal nájomnú zmluvu na užívanie Predmetných pozemkov dňa 16. 12. 2020 a následne žalobcovi v zmluvu odoslal dňa 4. 1. 2021. Žalobcu tiež listami zo dňa 5. 1. 2021 a zo dňa 11. 1. 2020 vyzýval na podpis doručenej nájomnej zmluvy, avšak na tieto výzvy žalobca do dnešného dňa žiadnym spôsobom nereagoval. Okrem toho, že sa žalobca na Predmetných nehnuteľnostiach bezdôvodne obohacoval, po tom ako bola v Obchodnom vestníku zverejnené výzva zo dňa 20. 1. 2020 pre veriteľov na prihlásenie pohľadávok v dodatočnej likvidácii majetku žalovaného 1/, si žalobca prihláškou prihlásil pohľadávku do dodatočnej likvidácie vo výške 15.000 EUR, ktorá bola Likvidátorovi doručená dňa 22. 12. 2020. Na základe uvedeného mal Likvidátor za to, že žalobca vedome nepredložil požadované čestné vyhlásenie z toho dôvodu, že si uvedomoval, že voči žalovanému 1/ má určité záväzky. Záverom uviedol, že do ponukového konania sa prihlásilo celkovo 5 záujemcov, z ktorých všetci ponúkli vyššiu kúpnu cenu ako žalobca a z ktorých všetci (okrem žalobcu) k svojej ponuke priložili všetky požadované prílohy. Vzhľadom k uvedenému navrhol podanú žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' nahradit' trovy konania.

4. Žalobca v rámci dupliky (na č.l. 127 a nasl. spisu) potvrdil, že Ústavný súd SR sa už otázkou právnej subjektivity spoločnosti v dodatočnej likvidácii zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach (ako napr. v rozhodnutí, na ktoré poukazuje žalovaný 1/), avšak vo svojich ďalších rozhodnutiach vyslovil názor, že zápis dodatočnej likvidácie do Obchodného registra má za následok obnovenie právnej subjektivity (IV. ÚS 479/2011), resp. že zánikom súkromnoprávnej subjektivity nezaniká nevyhnutne aj spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda procesnoprávnu subjektivitu možno posudzovať oddelene od hmotnoprávnej právnej subjektivity (II. ÚS 414/2014). Vzhľadom k uvedenému žalobca nevidel dôvod na to, aby bolo voči žalovanému 1/ konanie vo veci zastavené. Ďalej poukázal na skutočnosť, že tvrdenie žalovaného 1/, že žalobca užíva Predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, nie je pravdivé. Žalobca užíva Predmetné nehnuteľnosti na základe toho, že má na ich užívanie súhlas od vlastníka týchto nehnuteľností, a to od Z. G. (F. R.), ktorá tieto nehnuteľnosti vydržala. Na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši prebieha pod. sp. zn. 12C/4/2021 súdne konanie, v ktorom sa p. G. ako žalobkyňa domáha určenia jej vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 2/ nadobudol predmetné nehnuteľnosti od nevlastníka. Slovenské právo je pritom ovládané zásadou, podľa ktorej nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka nie je možné, pretože nikto nemôže previesť na druhého viac práv, než má on sám. Takáto kúpna zmluva je preto absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a ako aj pre rozpor s ust. § 37 ods. 2 OZ. Pre rozhodnutie súdu v tejto právnej veci je preto nevyhnutné, aby posúdil aj otázku absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá vzišla z ponukového konania uskutočneného žalovaným 1/. Poukazujúc na vyššie uvedené je predmetná kúpna zmluva absolútne neplatným právnym úkonom nie len z dôvodu nedostatkov ponukového konania a postupu likvidátora špecifikovaných v žalobe, ale aj z dôvodu, že žalovaný 1/ nebol vlastníkom predávaných nehnuteľností.

5. Likvidátor žalovaného 1/ vo vyjadrení k duplike (na č.l. 141 a nasl. spisu) k otázke procesnej subjektivity žalovaného 1/ poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 711/2014, z ktorého citoval nasledovné: „Ústavný súd sa predmetnou otázkou už zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach (vo vzťahu k možnosti podať dovolanie) a vyslovil názor, že zápis dodatočnej likvidácie do obchodného registra má za následok obnovenie právnej subjektivity (IV. ÚS 479/2011), resp. že zánikom súkromnoprávnej subjektivity nezaniká nevyhnutne aj spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda procesnoprávnu subjektivitu (pre určitý druh konaní) možno posudzovať oddelene od hmotnoprávnej právnej subjektivity (II. ÚS 414/2014). Naznačené ústavnoprávne relevantné úvahy indikujú ústavnú konformnosť postupu všeobecných súdov v napádaných konaniach (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 215/2007 z 29. januára 2008). Ústavný súd v súlade s už vyslovenými závermi ďalej uvádza, že povolenie dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti neznamenaá plnohodnotné obnovenie právnej subjektivity, avšak na strane druhej absolútne potieranie procesnoprávnej subjektivity by malo za následok straty zmyslu zákonného ukotvenia dodatočnej likvidácie, ktorým je jednak ochrana veriteľov pri uspokojovaní ich pohľadávok z dodatočne zisteného majetku spoločnosti a napokon aj ochrana majetkových práv samotných spoločníkov spoločnosti pri delení likvidačného zostatku. Likvidátor pritom robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti v rozsahu dikcie § 72 Obchodného zákonníka. Pri posudzovaní obnovy právnej procesnoprávnej subjektivity je tak determinantom účel dodatočnej likvidácie. Exekučné konania, ktorých cieľom je vymôcť judikovanú pohľadávku veriteľa, rozhodne možno považovať do rozsahu úkonov, ktoré smerujú k likvidácii spoločnosti a sú v súlade s účelom dodatočnej likvidácie.“ Za dôležitú pritom likvidátor považoval tú skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky konkretizoval, aké exekučné konanie sa môže viesť voči spoločnosti v dodatočnej likvidácii, a teda nie každé exekučné konanie. Pri posúdení obnovy právnej subjektivity spoločnosti podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky je potrebné v 1. rade posudzovať účel dodatočnej likvidácie. Ústavný súd Slovenskej republiky príkladmo uviedol, že v exekučných konaniach, ktorých cieľom je vymôcť judikovanú pohľadávku veriteľa, sa môže na spoločnosť v dodatočnej likvidácii prizerať ako na spoločnosť, ktorá má v tejto právnej veci obnovenú právnu subjektivitu, avšak z tohto rozhodnutia nevyplýva, že túto právnu subjektivitu má spoločnosť aj v konaní o určení neplatnosti právneho úkonu, tak ako je to vedené v tomto spore samotnom. Žalovaný 1/ nemá právnu subjektivitu byť stranou v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy, nakoľko konanie o určení neplatnosti právneho úkonu oproti exekučnému konaniu na vymoženie pohľadávky nie je konaním, ktorého účel smeruje k dodatočnej likvidácii majetku spoločnosti v dodatočnej likvidácii. Priznanie právnej subjektivity spoločnosti v dodatočnej likvidácii súdom v konaní o určení neplatnosti právneho úkonu by viedlo k popretiu účelu dodatočnej likvidácie. Ďalej uviedol, že žalobca v podanej žalobe uviedol naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy z dôvodu, že prípadný záver o neplatnosti zmluvy môže ovplyvniť jeho právne postavenie v tom zmysle, že môže byť eventuálne úspešný v ďalšom ponukovom konaní. Týmto tvrdením de facto priznal, že žalovaný 1/ bol jediným vlastníkom Predmetných nehnuteľností. V duplike však už uvádza, že nehnuteľnosti užíva na základe toho, že má na užívanie súhlas od vlastníka týchto nehnuteľností, a to od Z. G., ktorá tieto nehnuteľnosti vydržala. Žalobca si teda len sám protirečí, zavádza a svojvoľne neúspešne uplatňuje svoje práva. Záverom s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/203/2018 a na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/32/2020 vyslovil, že žalovať právnu skutočnosť (napr. neplatnosť zmluvy) možno len v prípade, ak to vyplýva z osobitného zákona. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol, na základe akého ustanovenia osobitného predpisu sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, a zároveň ani Likvidátorovi nie je známe na základe akého ustanovenia sa predmetný spor vedie. Existencia ustanovenia osobitného predpisu pripúšťajúceho podanie žaloby o neplatnosť kúpnej zmluvy je z procesného hľadiska podstatnou náležitosťou žaloby o určení právnej skutočnosti. V prípade absencie ustanovenia osobitného predpisu, na základe ktorého sa môže viesť konanie, je potrebné pre procesnú neprípustnosť žalobu zamietnuť.

6. Žalobca vo vyjadrení na č.l. 253 a nasl. spisu zotrval na tvrdeniach, že skutočným vlastníkom Predmetných nehnuteľností je p. Z. G. (F. R.). Podanú žalobu považoval za procesne prípustnú, a to s poukazom na závery vyslovené v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/55/2020 zo dňa 16.06.2021, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/234/2018 zo dňa 29.11.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2018 sp. zn. 6 Cdo/137/2017.

7. Žalovaný 2/ vo vyjadrení na č.l. 271 spisu a Likvidátor žalovaného 1/ vo vyjadrení na č.l. 282 spisu uviedli, že súd by nemal prihliadať na nové skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne toho, že vlastníčkou

Predmetných nehnuteľností je p. Z. G., a to z dôvodu, že tieto skutkové tvrdenia žalobca neuplatnil včas. V prípade zmeny skutkových tvrdení (t.j., že vlastníkom nehnuteľností nie je žalovaný 1/, ale Z. G.) žalobca popiera aj svoj naliehavý právny záujem. V tejto súvislosti citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 112/2004), ktorý judikoval : „Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Záver súdu o existencii alebo neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snáď spornosť neodstraňuje, ale zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod na zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (otázkami aktívnej a pasívnej legitímácie účastníkov konania).“ Na okraj uviedli, že žalobcoví nesvedčí ani len aktívna vecná legitímácia nakoľko nie je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok - t.j. Spornej zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 192/2004).

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 4.3.2022 a na 4.5.2022.

9. Na pojednávaní dňa 4.3.2022 žalobca na podanej žalobe zotrval a k jej dôvodom doplnil, že v spise likvidátora sa nachádza znalecký posudok č. 86/2020, ktorý bol vypracovaný za účelom ohodnotenia všeobecnej hodnoty pozemkov, ktoré boli predmetom speňaženia v rámci ponukového konania. V tomto znaleckom posudku je stanovená hodnota speňažovaných pozemkov na sumu 127 000,00 Eur. Z listín, ktoré sú súčasťou spisu, je zrejmé, že úspešným záujemcom sa stal žalovaný 2/, ktorý ich kúpil za 35 000,00 Eur, čo je výrazne pod hodnotou stanovenou týmto znaleckým posudkom. Z tohto dôvodu mal žalobca za to, že došlo k speňaženiu Predmetných nehnuteľností zo strany Likvidátora za nápadne nevýhodných podmienok, čo je ďalší dôvod neplatnosti Spornej zmluvy. Právny zástupca žalovaných na uvedenom pojednávaní zotrval na doterajších tvrdeniach. Doplnil, že v zmysle posledného vyjadrenia žalobcu sa žalobca nedomáha určenia kúpnej zmluvy z dôvodov uvedených v žalobe, teda ponukového konania, ale z dôvodu údajného vydržania predmetných nehnuteľností treťou osobou. Ide o podstatnú zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Podľa tohto ustanovenia zmenou žaloby je podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom. Vzhľadom na to, že zmena žaloby už bola vykonaná po podstatných a mnohých tvrdeniach strán sporu a po dokazovaní a výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, žiadal, aby súd zmenu žaloby nepripustil.

10. Po tom, čo súd postupom podľa § 181 ods. 2 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné a uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, požiadal žalobca o odročenie pojednávania a o poskytnutie lehoty do 10 dní, v rámci ktorej sa súdu vyjadrí, či pristúpi alebo nepristúpi k zmene žaloby a v akom znení.

11. Písomným podaním na č.l. 326 spisu žalobca požiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že sa podanou žalobou domáha, aby súd určil, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom Predmetných nehnuteľností. Ohľadne existencie naliehavého právneho záujmu na tomto určení opätovne poukázal na rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 02.10.2016, sp. zn. 31 Cdo/4001/2013. Doplnil, že ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu ČR, naliehavý právny záujem je daný práve tým, že v prípade, ak by zmluva uzatvorená s iným záujemcom bola vyhlásená za neplatnú v konaní o určení neplatnosti dotknutej zmluvy, resp. v konaní o určení vlastníckeho práva, v rámci ktorého súd prejudiciálne posúdi otázku platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, tak neúspešný záujemca, ktorým žalobca je, by sa mohol znovu domáhať práv, ktoré mu boli popreté porušením pravidiel ponukového konania a postupom likvidátora pri speňažovaní nehnuteľností, pričom žalobca nemá žiadne iné prostriedky, ktorými by sa mohol domáhať ochrany svojich práv. Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že rozhodnutie súdu vydané v tejto právnej veci sa priamo týka právnej sféry žalobcu, v dôsledku čoho je žalobca aktívne legitímovaný v predmetnom spore a má na rozhodnutí vo veci naliehavý právny záujem.

12. Likvidátor žalovaného 1/ v písomnom podaní na č.l. 341 a nasl. spisu a žalovaný 2/ vo vyjadrení na č.l. 351 a nasl. spisu navrhli zmenu žaloby nepripustiť. Pre prípad jej pripustenia uviedli, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení nakoľko aj v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ sa právne postavenie žalobcu nezmení, neodstráni sa ani spornosť žalobcovho práva a ani neistota v jeho právnom vzťahu.

13. Na pojednávaní dňa 4.5.2022 súd z dôvodu, že výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 1 CSP á contrario), zmenu žaloby pripustil.

14. Na predmetnom pojednávaní žalobca uviedol, že pokiaľ sa jedná o argumentáciu, že vlastníkom Predmetných nehnuteľností, nie je žalovaný 1/ ale tretia osoba titulom vydržania, na tejto argumentácii netrvá a v tejto súvislosti nepodáva návrh, aby súd pripustil zmenu žalobných dôvodov v tomto rozsahu. Zároveň uviedol, že má naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby, nakoľko naliehavý právny záujem nemusí mať iba účastník právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, ale aj ten, koho sa ten žalovaný právny vzťah priamo týka, resp. môže byť pre neho nejakým spôsobom užitočný. Pozitívne rozhodnutie súdu v tejto právnej veci sa bude týkať práve žalobcu, pretože Likvidátor bude musieť opätovne pristúpiť k speňažovaniu Predmetných nehnuteľností, tým pádom bude mať žalobca možnosť a teda právo zúčastniť sa ďalšieho speňažovania majetku v rámci likvidácie. Doplnil, že Predmetné nehnuteľnosti užíva z toho titulu, že existuje nájomná zmluva medzi ním a žalovaným 1/. Nevie, kedy bola uzatváraná. Zdá sa mu, že v roku 2012 bola predĺžovaná jej platnosť. Mala by byť platná do roku 2025. Po tom, čo žalovaný 1/ vstúpil do dodatočnej likvidácii, mu Likvidátor povedal, že tým, že on vstúpil do tejto likvidácie, je nájomná zmluva zrušená. Písomne však k ukončeniu zmluvy nedošlo. V tejto súvislosti navrhol doplniť dokazovanie spomínanou nájomnou zmluvou.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie výpisom z Obchodného registra na č. l. 7 spisu, listinou s označením ponukové konanie na č. l. 8 spisu, výpisom z LV na č. l. 9 spisu, listom žalobcu na č. l. 10 spisu, informáciou záujemcu o výsledku ponukového konania na č. l. 12 spisu, kúpnu zmluvou na č. l. 42 spisu, listinou s označením ponukové konanie - kúpa pozemku na č. l. 54 spisu, listinou s označením ponuka na odkúpenie pozemkov na č. l. 60 spisu, listinou s označením - cenová ponuka na uvedený majetok na č. l. 71 spisu, listinou s označením - ponukové konanie AGROPLANT, spol. s r. o. na č. l. 77 spisu, vyhodnotenie ponúk na č. l. 90 spisu, listinou s označením - doručenie nájomnej zmluvy na č. l. 91 spisu, zmluvou o nájme pozemkov na č. l. 92 spisu, listinou posledná výzva na doručenie nájomných zmlúv na č. l. 100 spisu a listinou posledná výzva na doručenie nájomných zmlúv na č. l. 103 spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

16. V predmetnom spore sa žalobca pôvodne domáhal určenia, že kúpna zmluva, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-2115/2020, uzatvorená medzi žalovaným 1/, zastúpeným Likvidátorom, ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim, predmetom ktorej je predaj Predmetných nehnuteľností je neplatná. Medzi stranami sporu pritom nebolo sporné (a vyplýva to aj z výpisu z Obchodného registra na č. l. 7 spisu, z listiny s označením ponukové konanie na č. l. 8 spisu, z výpisu z LV na č. l. 9 spisu, z listu žalobcu na č. l. 10 spisu, z informácie záujemcu o výsledku ponukového konania na č. l. 12 spisu a z kúpnej zmluvy na č. l. 42 spisu), že obchodná spoločnosť AGROPLANT, spol. s r. o. bola dňa 01.10.2003 vymazaná z Obchodného registra, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 2.12.2019, č. k. 33Exre/556/2018-67, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.1.2020, súd nariadil dodatočnú likvidáciu majetku spoločnosti AGROPLANT, spol. s r. o. a vymenoval Likvidátora, že v rámci dodatočnej likvidácie žalovaného 1/ Likvidátor pristúpil k speňaženiu majetku spoločnosti formou ponukového konania, že týmto speňažovaným majetkom boli Predmetné nehnuteľnosti, že žalobca podal prihlášku do ponukového konania, v rámci ktorej ponúkol za Predmetné nehnuteľnosti sumu 16.000 Eur, že Likvidátor určil za víťaza ponukového konania žalovaného 2/, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.12.2020 previedol Predmetné nehnuteľnosti na žalovaného 2/ za kúpnu cenu 35.000 Eur a že na základe uvedenej kúpnej zmluvy bolo zapísané vlastnícke právo k Predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 2/. Likvidátor žalovaného 1/ v konaní v prvom rade namietal, že žalovaný 1/ nemá procesnú subjektivitu z dôvodu, že bol vymazaný z Obchodného registra, a dodatočná likvidácia jeho spôsobilosť na práva a povinnosti, ktorá je predpokladom procesnej subjektivity, nezakladá. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd konanie voči žalovanému 1/ zastavil.

17. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

18. Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví (§ 62 CSP).

19. Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 75a ObZ (v znení účinnom k 7.1.2020 - deň právoplatnosti uznesenia o nariadení dodatočnej likvidácie žalovaného 1/) ak bola spoločnosť vymazaná z obchodného registra a ak sa zistí ďalší majetok spoločnosti, rozhodne súd na návrh štátneho orgánu, bývalého štatutárneho orgánu, jeho člena alebo spoločníka, veriteľa, dlžníka alebo z vlastného podnetu o dodatočnej likvidácii majetku bývalej spoločnosti a vymenuje likvidátora. Na vymenovanie likvidátora sa nepoužijú ustanovenia § 71 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228?ucinnost=07.01.2020>>. Po právoplatnosti rozhodnutia súd zapíše likvidátora do obchodného registra. Na dodatočnú likvidáciu sa primerane použijú ustanovenia o likvidácii. Pohľadávky voči spoločnosti, ktoré nebolo možné uplatniť pre výmaz spoločnosti zrušenej bez právneho nástupcu z obchodného registra, sa rozhodnutím súdu o dodatočnej likvidácii obnovujú a možno ich uplatniť v rozsahu, v akom neboli uspokojené.

21. Podľa § 75k ods. 1, 3 a 5 ObZ (v znení účinnom od 1.10.2020) ak bola spoločnosť vymazaná z obchodného registra bez právneho nástupcu a ak sa zistí majetok spoločnosti, ktorý mal byť predmetom likvidácie alebo konkurzu, súd na návrh osoby, ktorá osvedčí právny záujem na nariadení dodatočnej likvidácie, rozhodne o nariadení dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti a na ten účel ustanoví likvidátora. Ak súd rozhodne o nariadení dodatočnej likvidácie, rozhodne zároveň o ustanovení likvidátora a uznesenie o nariadení dodatočnej likvidácie a o ustanovení likvidátora zverejní. Súd obnoví zápis spoločnosti v obchodnom registri, a to v rozsahu údajov zapísaných do jej výmazu s doplnením údajov o nariadenej dodatočnej likvidácii a údajov o ustanovenom likvidátorovi. Od obnovenia zápisu spoločnosti do obchodného registra sa na právnickú osobu hľadí, akoby nezanikla.

22. Podľa § 768s ods. 7 ObZ ak odseky 8 a 9 neustanovujú inak, likvidácie, v ktorých bol likvidátor zapísaný do obchodného registra do 30. septembra 2020, sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. septembra 2020.

23. Právna úprava dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti platná a účinná v čase, kedy bola dodatočná likvidácia žalovaného 1/ nariadená (7.1.2020), neobsahovala ustanovenia o tom, či nariadenie dodatočnej likvidácie vedie k obnove právnej subjektivity pôvodnej obchodnej spoločnosti alebo či ide len o osobitnú majetkovú podstatu (masu) pod správou dodatočného likvidátora, ktorý s ňou nakladá pod vlastnou právnou subjektivitou. Uvedenú situáciu zákonodarcovia vyriešili až s účinnosťou od 1.10.2020 (zákon č. 390/2019 Z. z., ktorým bol novelizovaný Obchodný zákonník), a to tak, že ak súd rozhodne o nariadení dodatočnej likvidácie obnoví zápis spoločnosti v obchodnom registri a od obnovenia zápisu spoločnosti do obchodného registra sa na právnickú osobu hľadí, akoby nezanikla. Do účinnosti uvedenej novely (ktorá sa však s poukazom na § 768s ods. 7 ObZ na prejedávaný prípad neaplikuje) najvyššie súdne authority vyslovili názor, že zápis dodatočnej likvidácie do obchodného registra má za následok neúplné obnovenie právnej subjektivity (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 479/2011), resp. že zánikom súkromnoprávnej subjektivity nezaniká nevyhnutne aj spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda procesnoprávnu subjektivitu (pre určitý druh konaní) možno posudzovať oddelene od hmotnoprávnej právnej subjektivity (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 414/2014, či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 215/2007 z 29. januára 2008) a ďalej, že povolenie dodatočnej likvidácie obchodnej spoločnosti neznamenaá plnohodnotné obnovenie právnej subjektivity, avšak na strane druhej absolútne potieranie procesnoprávnej subjektivity by malo za následok stratu zmyslu zákonného ukotvenia dodatočnej likvidácie, ktorým je jednak ochrana veriteľov pri uspokojovaní ich pohľadávok z dodatočne zisteného majetku spoločnosti a napokon aj ochrana majetkových práv samotných spoločníkov spoločnosti pri delení likvidačného zostatku. Likvidátor pritom robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti v rozsahu dikcie § 72 Obchodného zákonníka. Pri posudzovaní obnovy právnej procesnoprávnej subjektivity je tak determinantom účel dodatočnej likvidácie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 711/2014). Najvyššie súdne authority teda priznali dodatočne likvidovanej spoločnosti právnu subjektivitu, avšak len v tom rozsahu, ktorý súvisí s účelom dodatočnej likvidácie. Aplikujúc uvedené závery na prejedávaný prípad dospel súd

k záveru, že pokiaľ je účelom dodatočnej likvidácie účinné a hospodárne „zbavenie sa“ majetku spoločnosti, získanie výťažku z tohto majetku a jeho následné použitie na úhradu pohľadávok veriteľov, či na jeho rozdelenie medzi spoločníkov ako likvidačný zostatok, ktoré „zbavenie sa“ majetku bolo v prejednávanej príhode riešené ponukovým konaním a následným uzatvorením kúpnej zmluvy so žalovaným 2/, hoci predmetnú zmluvu podpísal Likvidátor, konal za spoločnosť, ktorej majetok patril, t. j. nie za neexistujúci subjekt. Následne, pokiaľ uvedená spoločnosť v dodatočnej likvidácii bola účastníkom kúpnej zmluvy, je len logické, že musí byť aj stranou v spore, ktorého predmetom je určenie neplatnosti takejto zmluvy, či sporu, ktorého predmetom je riešenie otázky, či uvedená spoločnosť skutočne bola vlastníkom nehnuteľností, ktoré sa touto zmluvou prevádzali. Uvedené platí podľa názoru o to skôr, že ako už bolo uvedené vyššie, zákonodarca s účinnosťou od 1.10.2020 jednoznačne stanovil, že po nariadení dodatočnej likvidácie sa na právnickú osobu hľadí ako by nebola zanikla. I úmyslom zákonodarcu preto bolo aby dodatočná likvidácia znamenala obnovenie právnej (a teda aj procesnej) subjektivity obchodnej spoločnosti. Preto súd konanie voči žalovanému 1/ nezastavil.

24. Písomným podaním na č.l. 326 spisu žalobca požiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že sa podanou žalobou domáha, aby súd určil, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom Predmetných nehnuteľností. Ohľadne existencie naliehavého právneho záujmu na tomto určení poukázal na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 02.10.2016, sp. zn. 31 Cdo/4001/2013, v ktorom bolo judikované nasledovne: „Veľký senát se proto přiklání k závěrům formulovaným v rozsudcích sp. zn. 2 Odon 8/1996, sp. zn. 23 Cdo 787/2007 a sp. zn. 28 Cdo 1308/2010, jakož i v R 9/2001, a uzavírá, že účastník obchodní veřejné soutěže svědčí aktivní věcná legitimace v řízení o určení neplatnosti smlouvy, uzavřené v rámci obchodní veřejné soutěže mezi vyhlášeovatelem soutěže a jiným účastníkem (navrhovatelem). Je-li neúspěšný účastník obchodní veřejné soutěže, jehož návrh vyhlášeovatel neakceptoval, aktivně věcně legitimován k podání žaloby o určení neplatnosti smlouvy uzavřené mezi vyhlášeovatelem a jiným účastníkem soutěže (navrhovatelem), a nemá-li k dispozici jiný právní prostředek, jehož prostřednictvím by mohl účinněji hájit svá (uzavřenou smlouvou dotčená) práva, má zásadně i naliehavý právní zájem na takovém určení.“ Doplnil, že ako vyplýva z odôvodnenia citovaného rozsudku, naliehavý právny záujem je daný práve tým, že v prípade, ak by zmluva uzatvorená s iným záujemcom bola vyhlásená za neplatnú v konaní o určenie neplatnosti dotknutej zmluvy, resp. v konaní o určení vlastníckeho práva, v rámci ktorého súd prejudiciálne posúdi otázku platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, tak neúspešný záujemca, ktorým žalobca je, by sa mohol znovu domáhať práv, ktoré mu boli popreté porušením pravidiel ponukového konania a postupom likvidátora pri speňažovaní nehnuteľností, pričom žalobca nemá žiadne iné prostriedky, ktorými by sa mohol domáhať ochrany svojich práv. Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že rozhodnutie súdu vydané v tejto právnej veci sa priamo týka právnej sféry žalobcu, v dôsledku čoho je žalobca aktívne legitimovaný v predmetnom spore a má na rozhodnutí vo veci naliehavý právny záujem. Likvidátor žalovaného 1/ a žalovaný 2/ tvrdili, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení nakoľko aj v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ sa právne postavenie žalobcu nezmení, neodstráni sa ani spornosť žalobcovho práva a ani neistoť v jeho právnom vzťahu. Tiež poukázali na skutočnosť, že judikatúra súdov iného štátu nie je pre konajúci súd záväzná.

25. Po tom, čo súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 4.5.2022 zmenu žaloby pripustil, zameral svoju pozornosť na skúmanie, či má žalobca na požadovanom určení (t. j. na určení, že žalovaný 1/ je vlastníkom Predmetných nehnuteľností), naliehavý právny záujem. Vychádzal pritom v prvom rade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, z ktorej možno poukázať najmä na nasledovné závery. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod na zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (otázkami aktívnej a pasívnej legitimácie účastníkov konania) [rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004]. Ak sa zamietajúca žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 26/07, 2 Cdo 231/07 a 1 Cdo 91/2006).

26. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

27. Z vyššie citovaného ust. zákona vyplýva, že prvotným predpokladom prípustnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, t.j. v prejednávanej príhode na určení, že žalovaný 1/ je vlastníkom Predmetných nehnuteľností. V zásade platí, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je žalobca účastníkom, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez toho určenia stalo neistým. Určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu riešeného právneho vzťahu, takže jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, ktorá odvráti prípadné budúce spory medzi jeho účastníkmi. Pokiaľ sa jedná o určovaciu žalobu, ktorej predmetom je určenie právneho vzťahu k nehnuteľnosti, judikatúra súdov je jednotná napr. v tom, že naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti má ten, kto tvrdí že je vlastníkom určitej nehnuteľnosti, prípadne ten, kto bol účastníkom právneho vzťahu, ktorý sa stal podkladom na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti konajúci súd len v krátkosti poukazuje napr. na nasledovné judikované závery. Ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako vlastník nehnuteľnosti, má žalobca naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo také rozhodnutie súdu môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (ZSP 4/2003). V prípade platného odstúpenia od zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ak dôjde k sporu, je na strane predávajúceho z kúpnej zmluvy daný naliehavý právny záujem na tom, aby súd rozsudkom určil, že po zániku právneho vzťahu z kúpnej zmluvy je opäť vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú kúpnu zmluvou previedol na kupujúceho (ZSP 59/97). Vlastník alebo spoluvlastník nehnuteľnosti má naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby, že u žalovaného účastníka nie sú splnené podmienky na vydanie osvedčenia o držbe nehnuteľnosti podľa zák. č. 293/1992 Zb. (ZSP 28/99 č.3). Okolnosť, že ako vlastník určitej nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom spoluvlastníctva, je v katastri nehnuteľností popri žalobcovi zapísaný aj žalovaný (duplicitný zápis), odôvodňuje vždy naliehavý právny záujem, že je vlastníkom takejto nehnuteľnosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 163/2005).

28. V prejednávanej príhode však žalobca netvrdil, že je vlastníkom Predmetných nehnuteľností (a ani sa nedomáha určenia svojho vlastníckeho práva k Predmetným nehnuteľnostiam), keď svoj naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaného 1/ odvodzuje len od toho, že v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ k Predmetným nehnuteľnostiam by Likvidátor žalovaného 1/ musel zopakovať ponukové konanie, v ktorom by sa (opätovne) o kúpu Predmetných nehnuteľností mohol žalobca uchádzať. Rovnako žalobca nie je (a ani tak netvrdí) účastníkom právneho úkonu (Spornej zmluvy), ktorá bola podkladom na zápis vlastníckeho práva žalovaného 2/ k predmetným nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti judikatúra výnimočne pripustila naliehavý právny záujem aj žalobcu, ktorý sa nedomáha určenia svojho (vlastníckeho alebo iného vecného práva k nehnuteľnosti) v konaní a ktorý nebol ani účastníkom právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a to za predpokladu, ak určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé ovplyvnenie môže spočívať napr. v založení možnosti uplatnenia vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynútiteľného práva k predmetu určenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 69/2003). Sem možno zahrnúť napr. právo v konaní úspešného žalobcu na prednostný prevod nebytového priestoru (bytu) do vlastníctva podľa §16 ods. 3 zák. č. 182/1993 Zb. (k uvedenému pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu NS SR sp. zn. 3 MCdo 7/2006).

29. Ako už o tom súd pojednával vyššie, žalobca svoj právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaného 1/ k Predmetným nehnuteľnostiam odvodzuje len od toho, že v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ k Predmetným nehnuteľnostiam by Likvidátor žalovaného 1/ musel zopakovať ponukové konanie, v ktorom by sa (opätovne) o kúpu Predmetných nehnuteľností mohol žalobca uchádzať. V tejto súvislosti citoval aj rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 02.10.2016, sp. zn. 31 Cdo/4001/2013, v ktorom bolo judikované nasledovné: „Veľký senát se proto přiklání k závěrům formulovaným v rozsudcích sp. zn. 2 Odon 8/1996, sp. zn. 23 Cdo 787/2007 a sp. zn. 28 Cdo 1308/2010, jakož i v R 9/2001, a uzavírá, že účastník obchodní veřejné soutěže svědčí aktivní věcná legitimace v řízení o určení neplatnosti smlouvy, uzavřené v rámci obchodní veřejné soutěže mezi vyhlášovatelem soutěže a jiným účastníkem (navrhovatelem). Je-li neúspěšný účastník obchodní veřejné soutěže, jehož návrh vyhlášovatel neakceptoval, aktivně věcně legitimován k

podání žaloby o určení neplatnosti smlouvy uzavřené mezi vyhlášovatelem a jiným účastníkem soutěže (navrhovatelem), a nemá-li k dispozici jiný právní prostředek, jehož prostřednictvím by mohl účinněji hájit svá (uzavřenou smlouvou dotčená) práva, má zásadně i naléhavý právní zájem na takovém určení.“ Vyššie citované rozhodnutie, okrem toho, že ním konajúci súd už len z dôvodu, že sa jedná o rozhodnutie súdu iného štátu a vydané podľa právnej úpravy platnej v uvedenom inom štáte, nie je viazaný, však ani primárne neriešilo otázku naliehavého právneho záujmu. V citovanom rozhodnutí totiž Veľký senát Najvyššieho súdu ČR riešil rozdielnu prax jednotlivých dovolacích senátov pri riešení otázky, či má účastník verejnej obchodnej súťaže podľa § 281 a nasl. zákona č. 513/1991 Sbírkou zákonů ČR, ktorého návrh vyhlasovateľ súťaže neakceptoval a zmluvu uzatvoril i iným účastníkom takejto verejnej obchodnej súťaže, aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby o určenie neplatnosti takejto zmluvy, a to aj v prípade, ak si vyhlasovateľ vymienil právo neakceptovať žiadnu predloženú ponuku /návrh. Veľký senát pritom dospel k záveru, že „určenie neplatnosti této smlouvy může mít příznivý dopad na právní poměry ostatních účastníků obchodní veřejné soutěže, jejichž návrhy vyhlášovateľ neakceptoval. To platí i tehdy, jestliže si vyhlášovateľ v podmíankách soutěže vyhradil právo odmítnout všechny předložené návrhy, avšak tohoto práva nevyužil (a návrh některého z účastníků akceptoval). Vyhoví-li soud žalobě (určí-li neplatnost smlouvy), otevírá se úspěšnému žalobci možnost uzavřít s vyhlášovateľem smluvu, a to případně i v nové obchodní veřejné soutěži. Opačný výklad, podle něhož je předpokladem aktivní věcné legitímace soudně vynutitelný nárok žalobce na uzavření smlouvy s vyhlášovateľem, by umožnil vyloučit soudní přezkum obchodní veřejné soutěže jakožto jednoho ze způsobů uzavírání smluv pouze tím, že vyhlášovateľ soutěže si v podmíankách soutěže vyhradí právo odmítnout všechny předložené návrhy. Takový závěr považuje veľký senát za nepřijatelný, a to tím spíše, je-li vyhlášovateľem soutěže územní samosprávný celek (či jiná veřejnoprávní korporace) nakládající s veřejným majetkem.“ Povedané inak, Veľký senát Najvyššieho súdu ČR týmto rozhodnutím ustálil, že samotná skutočnosť, že vyhlasovateľ verejnej obchodnej súťaže si vyhradil právo odmietnuť všetky ponuky, avšak toto svoje právo následne nevyužil, nie je dôvodom, ktorý by vylučoval súdny prieskum zmluvy, ktorú vyhlasovateľ uzatvoril s iným účastníkom verejnej súťaže, a to osobitne v prípade, ak je vyhlasovateľom verejnej súťaže subjekt nakladajúci s verejným majetkom. Ďalej ustálil že na podanie takejto žaloby je aktívne vecne legitimovaný aj vo verejnej súťaži neúspešný účastník. Len na okraj pritom uviedol, že pokiaľ je neúspešný účastník verejnej obchodnej súťaže aktívne legitimovaný na podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy uzavretej medzi vyhlasovateľom súťaže a iným účastníkom tejto súťaže, má na takomto určení aj naliehavý právny záujem, ak nemá iný prostriedok, ktorým by mohol hájiť svoje práva. Veľký senát teda v predmetnom rozhodnutí ako primárnu neriešil otázku naliehavého právneho záujmu tretej osoby na určení neplatnosti zmluvy uzavretej medzi vyhlasovateľom verejnej obchodnej súťaže a ďalším subjektom, ale riešil otázku jeho aktívnej legitímácie v prípade, ak si vyhlasovateľ tejto súťaže vopred vyhradil právo zmluvu zo žiadnym z účastníkov neuzatvoriť avšak toto právo nevyužil. Svoj následný záver pritom považoval za osobitne aplikovateľný v prípade, ak je vyhlasovateľom verejnej súťaže verejnoprávna korporácia.

30. Konajúci súd pri skúmaní naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení vlastníckeho práva k Predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 1/, preto vychádzal prioritne z judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorú citoval už vyššie a z ktorej vyplýva, že naliehavý právny záujem žalobcu, ktorý sa nedomáha určenia svojho (vlastníckeho alebo iného vecného práva) k nehnuteľnosti v konaní a ktorý nebol ani účastníkom právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, je možné pripustiť, za predpokladu, ak určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé ovplyvnenie môže spočívať napr. v založení možnosti uplatnenia vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynútiteľného práva k predmetu určenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 69/2003). Sem možno zahrnúť napr. právo v konaní úspešného žalobcu na prednostný prevod nebytového priestoru (bytu) do vlastníctva podľa §16 ods. 3 zák. č. 182/1993 Zb. (k uvedenému pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu NS SR sp. zn. 3 MCdo 7/2006). V prejedávanom prípade bol žalobca spolu s ďalšími štyrmi subjektami účastníkom ponukového konania (§ 92 ods. 1 písm. d/ zákona č. 7/2005 Z.z.) tak, ako to vyplýva z listiny „Ponukové konanie“ na č.l. 8 spisu. V predmetnom ponukovom konaní úspešný nebol (viď. informácia záujemcu o výsledku ponukového konania na č. l. 12 spisu, listina s označením ponukové konanie - kúpa pozemku na č. l. 54 spisu, listina s označením ponuka na odkúpenie pozemkov na č. l. 60 spisu, listina s označením - cenová ponuka na uvedený majetok na č. l. 71 spisu, listina s označením - ponukové konanie AGROPLANT, spol. s. r. o. na č. l. 77 spisu a vyhodnotenie ponúk na č. l. 90 spisu), keď ponúkol najnižšiu cenu za Predmetné nehnuteľnosti, a to 16.000 Eur, zatiaľ čo účastník W. U. sumu 34.000 Eur,

účastníčka O. O. sumu 33.000 Eur, účastníčka L.. G. H. sumu 32.000 Eur a žalovaný 2/ sumu 35.000 Eur a navyše žalobca nesplnil ani podmienku stanovenú v bode 7 podmienok ponukového konania, a to čestné vyhlásenie o tom, že nemá voči žalovanému 1/ záväzky od 7.1.2020 do 23.12.2020. Následne Likvidátor žalovaného 1/ uzatvoril Spornú zmluvu so žalovaným 2/, ktorý je v súčasnosti vedený ako vlastník Predmetných nehnuteľností. Podľa názoru súdu však žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalobcu 1/ k predmetným nehnuteľnostiam, ktorý odôvodňuje tým, že by sa opätovne mohol uchádzať o nadobudnutie týchto nehnuteľností. I v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ k predmetným nehnuteľnostiam, totiž žaloba v prvom rade nezíska žiadne právne vynútiteľné právo k Predmetným nehnuteľnostiam tak, ako tomu bolo napr. v judikátoch citovaných vyššie (napr. právo na prednostný prevod podľa zákona č. 182/1993 Zb.). Vyhovením jeho určovacej žalobe sa jeho právne postavenie nezmení, neodstráni sa ani spornosť žalobcovho práva a ani neistota v jeho právnom vzťahu. V tejto súvislosti konajúci súd osobitne udáva, že žalobca v priebehu konania ani len presvedčivo netvrdil (a už vôbec nepreukázal) aký je vlastne jeho právny vzťah k Predmetným nehnuteľnostiam, keď zatiaľ čo v rámci dupliky (na č.l. 127 a nasl. spisu) tvrdil, že užíva Predmetné nehnuteľnosti na základe toho, že má na ich užívanie súhlas od vlastníka týchto nehnuteľností, a to od Z. G. (F.. R.), ktorá tieto nehnuteľnosti vydržala, na pojednávaní dňa 4.5.2022 uviedol, že na vyššie uvedenej argumentácii netrvá a že predmetné nehnuteľnosti užíva z toho titulu, že existuje nájomná zmluva medzi ním a žalovaným 1/ (nevie uviesť, kedy bola uzatvorená, ale predĺžovaná bola okolo r. 2012), za účelom predloženia ktorej navrhol pojednávanie odročiť. Z dôvodu, že k zmene skutkových tvrdení žalobcu a k jeho návrhu na doplnenie dokazovania došlo až na pojednávaní dňa 4.5.2022, hoci ich žalobca mohol uplatniť už skôr (v žalobe, v duplike, vo vyjadrení na č.l. 253 a nasl. spisu, na pojednávaní dňa 4.3.2022 a podobne), a navyše vykonanie navrhovaného dokazovania by vyžadovalo odročenie pojednávania, súd na predmetné prostriedky procesného útoku neprihliadal (§ 153 ods. 2 CSP). Len na okraj pritom súd udáva, že obsahom spisu sú viaceré výzvy Likvidátora žalovaného 1/, adresované žalobcovi, na uzavretie nájomnej zmluvy na Predmetné nehnuteľnosti ako aj návrh nájomnej zmluvy, ktorú žalobca nepodpísal (viď. napr. listina s označením „doručenie nájomnej zmluvy“ na č. l. 91 spisu a zmluva o nájme pozemkov na č. l. 92 spisu). Už samo uvedené znepravdepodobňuje skutkové tvrdenia žalovaného o existencii nájomnej zmluvy uzatvorenej pred r. 2012.

31. Pokiaľ teda žalobca nemá žiadny právny vzťah k Predmetným nehnuteľnostiam a prípadným vyhovením žalobe (t.j. určením, že vlastníkom Predmetných nehnuteľností je žalovaný 1/) nezíska žiadne právne vynútiteľné právo k Predmetným nehnuteľnostiam, bolo potrebné ešte vysporiadať sa s argumentáciou žalobcu, že jeho naliehavý právny záujem tkvie v tom, že v prípade určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ k Predmetným nehnuteľnostiam by Likvidátor žalovaného 1/ musel zopakovať ponukové konanie, v ktorom by sa (opätovne) o kúpu Predmetných nehnuteľností mohol žalobca uchádzať. K uvedenej argumentácii je potrebné na úvod uviesť, že platná právna úprava nestanovuje, akým spôsobom má likvidátor majetok zrušenej spoločnosti likvidovať, a to ani v prípade, ak likvidátora ustanovil súd (ako tomu bolo v prejednávacom prípade), keď § 75b ods. 4 ObZ pojednáva len o oprávneniach likvidátora stanoveného súdom len pri zisťovaní majetku zrušenej spoločnosti a odsek 3 citovaného ustanovenia len všeobecne konštatuje, že likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti, že pri výkone tejto pôsobnosti likvidátor najmä plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, koná za spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov a že nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením doterajších právnych vzťahov. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné konštatovať, že v prípade vyhovenia žalobe by Likvidátor musel zopakovať ponukové konanie, do ktorého by sa žalobca mohol prihlásiť. Likvidátor by totiž mohol zvoliť iný spôsob speňaženia nehnuteľností odlišný od ponukového konania (napr. dobrovoľnú dražbu, verejnú obchodnú súťaž), či zvoliť celkom iný vhodný spôsob speňažovania majetku, do ktorého by sa žalobca nie len nemusel prihlásiť, ale by o ňom nemusel získať ani vedomosť, napr. predaj formou inzerátu zverejnenom v miestnej tlači, či na internete (k uvedenému pozri napr. § 92 ods. 1 písm. e/ zákona č. 7/2005 Z. z.). Zároveň platná právna úprava likvidátorovi neukladá povinnosť pred prevodom majetku likvidovanej spoločnosti zverejniť podmienky prevodu majetku v Obchodnom vestníku, v inom verne prístupnom informačnom systéme, printových médiách, na úradnej tabuli obce a podobne a napokon platná právna úprava výslovne neopravňuje niektoré subjekty prevod majetku obchodnej spoločnosti napadnúť. Práve na tomto mieste je pritom potrebné vidieť zjavnú odlišnosť predaja nehnuteľného majetku v rámci likvidácie obchodnej spoločnosti napr. od nakladania s majetkom obcí, či štátu. Zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí totiž v § 9a jednak taxatívne stanovuje spôsoby, ktorými sa prevod vlastníctva majetku obce môže vykonať (v prípade, ak je týmto spôsobom priamy predaj, stanovuje i najnižšiu cenu) a

podmienky, za akých to obec môže, prípadne nemôže urobiť, tiež obsahuje ustanovenia o povinnosti obce zverejniť svoj zámer predat' majetok a v § 9b osobitne stanovuje, že fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt, sa môže domáhať neplatnosti právneho úkonu alebo určenia vlastníctva obce k majetku, ktorý bol obcou prevedený na tretiu osobu, ak prevod majetku obce nebol realizovaný na základe obchodnej verejnej súťaže, dražbou alebo priamym predajom najmenej za cenu stanovenú podľa osobitného predpisu, okrem prípadov, keď tento zákon iný spôsob prevodu pripúšťa. Pokiaľ sa jedná o majetok štátu, zákon č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu vo svojej druhej hlave vymedzuje, že správca majetku štátu je s týmto oprávnený nakladať len formou ponukového konania, osobitného ponukového konania, či elektronickej aukcie, podrobne upravuje priebeh týchto konaní, ďalej vymedzuje kedy je na platnosť nakladania s majetkom štátu potrebný súhlas zriaďovateľa, náležitosti zmlúv, ktorými sa prevádza majetok štátu a v § 12 osobitne ustanovuje, že ak pri prevode majetku štátu na iné osoby boli porušené ustanovenia tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, je štát oprávnený podať návrh na určenie neplatnosti prevodu vlastníctva. Uvedeným krátkym exkurzom chcel konajúci súd uviesť, že v prípade nakladania s verejnými financiami, či majetkom, platná právna úprava obsahuje presnú úpravu podmienok a procesov, za splnenia ktorých a postupom podľa ktorých sa s verejným majetkom nakladá a zároveň výslovne niektoré subjekty oprávňuje domáhať sa určenia neplatnosti právneho úkonu alebo určenia vlastníckeho práva v prípade porušenia zákona. Uvedené oprávnenie vyplývajúce z osobitného zákona potom nahrádza naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ veta pred bodkočiarkou CSP a na tieto žaloby sa tak vzťahuje § 137 písm. c/ veta za bodkočiarkou CSP, v zmysle ktorej naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Zákonodarca teda v prípade, ak na to existuje verejný záujem, výslovne zakotvil procesy a podmienky nakladania s verejným majetkom a zároveň oprávnenia určitých subjektov prevod verejného majetku napadnúť určovacími žalobami, a to bez potreby naliehavý právny záujem preukazovať. V prípade, ak je predmetom prevodu majetok súkromných osôb, zákonodarca obdobným spôsobom nepostupoval, a teda podľa názoru súdu možno pripustiť určovacie žaloby týkajúce sa majetku súkromných osôb len za preukázania existencie naliehavého právneho záujmu (tak, ako to vyplýva z vety pred bodkočiarkou § 137 písm. c/ CSP), a teda (pokiaľ súd bude ďalej pojednávať o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam) v prípade, aj je žalobcom ten, kto tvrdí, že je vlastníkom určitej nehnuteľnosti, ten, kto bol účastníkom právneho vzťahu, ktorý sa stal podkladom na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, alebo ten, koho postavenie voči žalovanému bude priaznivo ovplyvnené určením existencie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Uvedené priaznivé ovplyvnenie však musí byť ovplyvnením priamym, t.j. takým, že žalobca získa voči žalovanému, či voči nehnuteľnostiam priamo vynútiteľné právo (viď už vyššie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 69/2003, či sp. zn. 3 MCdo 7/2006). Priamo vynútiteľným právom však rozhodne nie je obyčajná možnosť opätovne sa uchádzať o kúpu nejakej nehnuteľnosti. V opačnom prípade by totiž napr. každý účastník verejnej obchodnej súťaže, či ponukového konania, ktorého ponuka nebola víťazná, sa mohol vždy domáhať určenia neplatnosti zmluvy, či určenia vlastníckeho práva predchádzajúceho vlastníka už len z tohto titulu, že v ďalšej súťaži alebo konaní ponúkne viac ako v poslednej súťaži úspešný uchádzač. Dokonca, takúto žalobu by mohol podať aj akýkoľvek iný subjekt, ktorý sa verejnej obchodnej súťaže alebo ponukového konania nezúčastnil, a v akejkolvek lehote. Po (prípadnom) úspechu v žalobe, ak by vôbec nejaká ďalšia súťaž alebo ponukové konanie nasledovalo, by však v žalobe úspešný žalobca opätovne nemusel byť so svojou (teraz už zvýšenou) ponukou úspešný, alebo by úspešný aj byť mohol, ale neplatnosť zmluvy (či určenie vlastníckeho práva) by napadol ďalší z neúspešných uchádzačov, či iná osoba, ktorá sa nezúčastnila ani následnej súťaže. Tým by sa však prevod majetku stal jednak značne nepružným a zároveň by boli absolútne popreté legitímne očakávania a právna istota osoby, ktorá už po prvý krát v súťaži, či v ponukovom konaní úspešná bola, zmluvu riadne uzatvorila a je zapísaná ako vlastníka nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Rovnako absurdná by mohla byť situácia, ak by obchodná spoločnosť predávala nejaký nehnuteľný majetok priamo a mala by viacerých záujemcov o jeho kúpu. Každý zo záujemcov by ponúkol nejakú kúpnu cenu a po tom, čo by bola uzatvorená zmluva z jedným z nich, by sa opätovne mohol každý z tých, záujemcov, s ktorým zmluva uzatvorená nebola, domáhať určenia neplatnosti zmluvy, či vlastníckeho práva pôvodného vlastníka, a to s predpokladom, že pokiaľ jeho posledná ponuka akceptovaná nebola, túto ponuku zvýši a úspešný byť môže. Podľa názoru súdu tak skutočnosť, že Likvidátor žalobcu 1/ by v prípade úspechu žalobcu v tomto konaní musel Predmetné nehnuteľnosti vhodným spôsobom speňažiť a tiež skutočnosť, že žalobca má o získanie týchto nehnuteľností záujem, nepredstavuje sama o sebe naliehavý právny záujem na určovacej žalobe.

32. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd žalobu zamietol a nakoľko dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie žalobcovho naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, nebolo už potrebné

vysporiadať sa s ostatnou argumentáciou strán sporu o tom, či ponukové konanie bolo alebo nebolo transparentné, či sporná zmluva je alebo nie je absolútne neplatná, či žalobca má alebo nemá aktívnu vecnú legitímáciu, a podobne.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ a 2/ ako procesne úspešným stranám sporu priznal voči v spore neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.